

عنوان مقاله:

سنجش و پهنه بندی میزان تاب آوری کالبدی محات شهری در برابر زلزله نمونه مورد مطالعه منطقه ۱۲ تهران

محل انتشار:

دوفصلنامه مدیریت بحران، دوره 10، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مسعود ژاله - گروه مهندسی شهرسازی، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران

فرزین چاره جو - گروه مهندسی شهرسازی، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران

خلاصه مقاله:

شهرها به عنوان گسترده ترین ساخته دست بشر همواره در معرض بلایا و سوانح طبیعی و انسانی بسیاری بوده اند. در این میان، زلزله اغلب تلفات جبران ناپذیری را بر این سکونتگاه ها و ساکنان آن تحمیل کرده که لازم است تا با مقاوم سازی شهرها بتوان صدمات ناشی از آن را کاهش داد. پژوهش حاضر در حوزه تحقیقات کاربردی-اکتشافی قرار دارد. روش تحقیق به لحاظ هدف؛ شناختی و از نظر ماهیت توصیفی-تحلیلی-مقایسه ای است. چارچوب نظری تحقیق با استفاده از مطالعات کتابخانه ای و میدانی صورت گرفته است. فرآیند بررسی ها به این صورت است که ابتدا با مروری بر مطالعات صورت گرفته اقدام به شناسایی معیارهای تاب آوری در برابر زلزله شده و سپس با توزیع پرسش نامه اطلاعات لازم گردآوری شده، پس از کمی سازی داده ها به نرم افزار GIS و محیط IDW وارد شده و مورد تحلیل فضایی قرار گرفته اند؛ سپس لایه های ایجاد شده با استفاده از توابع فازی و تحلیل تاپسیس فازی وزن دهی شده اند. پس از اعمال ضرایب لایه ها و بر اساس مدل تاپسیس و همپوشانی آنها، میزان تاب آوری محدوده مورد بررسی محاسبه شده است. نتایج حاصل از بررسی ها که به صورت نقشه پهنه بندی ارائه شده، نشان می دهد که میزان تاب آوری در تمامی محلات یکسان نیست؛ به طوری که محلات بهارستان و فردوسی از نظر تاب آوری کالبدی در وضعیت نامطلوب و بسیار نامطلوب و محلات قیام، کوثر و آبشار در وضعیت مطلوب؛ و سایر محلات مورد بررسی هم از وضعیت متوسطی نسبت به تاب آوری کالبدی قرار دارند.

کلمات کلیدی:

تاب آوری کالبدی، زلزله، منطق فازی، منطقه ۱۲ تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1252678>

